

около слънцето; отказвамъ се и отъ другитѣ си открития, които сж противни на Васъ. . . .“

Слѣдъ това затворили Галилея въ единъ манастиръ Тамъ отъ мисли и мъки ослѣпѣлъ. Едничкото му утѣшение е било — милувкитѣ на обичната му дъщеря. Облегнатъ на нейното рамо и съ тояга въ ръка, отъ врѣме на врѣме се разхождали въ манастирския дворъ. Най-послѣ великия Галилей умрѣлъ въ 1642 година.

Вѣрвамъ, Владиславе, и ти ще кажешъ, че въ живота на този мъченикъ има много поу- чения за насъ.

До виждане,

Твой Драго.

На хорото.

На мегданя се нареждатъ
Дружки ученички;
Днесъ е празникъ — день свободенъ —
Ще почиватъ всички.

Смѣхъ се носи по мегданя,
Пѣсни хороводни, —
Какъ се радватъ мили дружки,
Че сж тъй свободни!

Хоро китно заловиха —
Весело, игриво,
Тѣ го кършатъ и го виятъ
Като змийче живо